

DE L'EMBOLIC TREU-NE PROFIT

Capítol 1:

***Si quan passa no l'agafes, quan l'empaites
no l'atrapes.***

Hi havia una vegada un pastor que es deia Robert Cabrera i Cabrer, en Robert tenia un gos que es deia Rubertu Canaller, perquè sempre que anava al poble jugava amb la quitxalla.

En Robert i en Rubertu tenien moltes cabres, entre elles hi havia: la Negreta, la Carmela, la Nieta, la Estrella...

En Robert vigilava les cabres de dia i en Rubertu de nit.

Un dia a la nit, un soroll va despertar a en Robert, llavors ell va despertar a en Rubertu perquè el torn de nit el feia ell, després de rondinar una estona en Rubert es va aixecar i va mirar que passava.

Va veure tres homes muntats en un burro.

Llavors mentre en Rubertu tancava les cabres al corral, en Robert va seguir el trio muntats en un burro.

Quan en Rubertu va haver tancat les cabres al corral va seguir el rastre del seu amo fins que va arribar a un lloc on el camí es desviava en dos camins, cap a la dreta hi havia el rastre del seu amo, i cap a l'esquerra el del trio amb el burro. Va decidir seguir el rastre del burro.

Capítol 2:

Qui no vulgui pols, que no vagi a l'era.

En Rubertu des de darrera d'un arbust sent esternudar els membres del trio, i sense voler se li escapa de la boca un: Salut!

Llavors els homes el van sentir, i li van preguntar unes quantes coses, aleshores ell va respondre que era un gos buscador de tòfones i no tenia amo.

Entre el trio es va sentir una veu rogallosa, que devia ser la del cap de la banda, que deia: Lligueu-lo a la cua del burro i ens el emportem. El van lligar i van continuar caminant.

Capítol 3:

Per no perdre la vedella, penja-li al coll una esquella.

En Robert s'havia allunyat tant del corral que no sabia tornar-hi, i a més a més no hi veia a dos pams del nas.

Tot d'una en Robert va començar a pensar que en Rubertu, les seves cabres i ell mateix estaven en perill.

Llavors va intentar buscar el camí de tornada al corral, però per allí per on passava li semblava que poca estona abans ja hi havia passat.

Capítol 4:

Si l'enveja es tornés tinya, mig món es grataria.

El tercet muntat al burro i el gos lligat a la cua del burro van arribar a un magatzem amagat entre els arbres, on van passar la nit.

Els tres homes abans d'anar a dormir van tenir una conversa, de la qual en Rubertu només sentia algunes paraules, perquè el burro tallava les frases amb els seus roncs.

Capítol 5:

Qui canta, els seus mals espanta.

En Robert va haver de passar la nit sota un roure perquè estava perdut al bosc, i no sabia tornar al corral.

Després d'intentar dormir una mica ho va aconseguir, però simplement va dormir tres hores perquè un sorollet el va despertar.

Capítol 6:

Brams d'ase no arriben al cel.

L'endemà al matí en Rubertu estava mort de gana, i fins que el burro no es va posar a bramar no els hi van portar menjar.

Al gos li van portar una espècie de pinso fastigós, i li va dir al rogallós que semblaven cagallons de cabra.

Al rogallós, que el gos, que suposadament era un gos buscador de tòfones, comparés el pinso amb cagallons de cabra li va semblar molt sospitós.

Capítol 7:

Els uns neixen amb estrella, i els altres amb esquella.

En Robert es va despertar, i es va guiar pel sol fins al Turó del Marquès, que era un turó que hi havia al costat del corral. El va vorejar i va arribar al corral, en arribar-hi totes les cabres menys la Negreta el van abraçar.

Llavors en Robert en veure que en Rubertu no hi era va preguntar per on havia marxat, i totes les cabres indicaven llocs diferents.

Aleshores en Robert per poder pensar com buscar en Rubertu va tancar les ovelles a la cleda.

Capítol 8:

No es pot repicar i anar a la processó.

El trio amb el burro, que es deia Tatanu, i en Rubertu van tornar a engegar pel camí de la vora del magatzem.

Una estona després va sonar un telèfon mòbil, era del rogallós, i parlava amb algun còmplice seu perquè parlaven de quan cobraria el botí i de la mercaderia.

En Rubertu feia estona que pensava en un pla per escapar-se i anar al poble a denunciar el trio, però ho tenia magre, perquè el tenien ben subjectat.

Capítol 9:

Ja pots ben xiular, si l'ase no vol beure.

En Robert va baixar al poble, i va anar a comissaria a posar una denúncia per la desaparició del seu fidel gos.

En arribar al poble es va trobar amb tota la quitxalla que preguntaven pel Rubertu Canaller.

Ell va intentar treure-se'ls del damunt, però no ho va aconseguir fins que va entrar a comissaria.

Quan li va explicar al Caporal tot el que havia passat, el Caporal se'l va treure del damunt de la forma més amable que va poder.

De camí cap a casa va passar per casa del mestre, que era l'amo de la Bruna, la novia d'en Rubertu.

I li ho va explicar tot, aleshores el mestre li va dir que si l'endemà al matí a primera hora en Rubertu encara no havia tornat, ell i la quitxalla farien un desplegament per buscar-lo.

Capítol 10:

Val més ser cap de lluç que cua d'estruc.

Mentre el trio esperava la mercaderia, el rogallós li va dir a en Rubertu que els ensenyés les seves habilitats buscant tòfones.

En Rubertu els va dir que tanquessin els ulls i es concentrassin perquè ell pogués trobar tòfones, i així ho van fer. En Rubertu tenia l'oportunitat d'escapar-se, i ho va fer, però el burro, tan oportú com sempre, es va posar a bramar, aleshores el rogallós es va adonar que el gos era un sac de mentides, i en realitat era un gos pastor.

El burro, abans que s'escapés li va agafar la corda amb la pota i ja no es va poder escapar.

Llavors el van lligar ben lligat per torturar-lo perquè digués on era el seu ramat.

Perquè resulta que el trio era una banda organitzada de lladres rurals.

Capítol 11:

Al so de tabals no es cacen llebres.

L'endemà quan en Robert puja a la cleda, veu que li han robat les cent cabres. Aleshores baixa al poble per posar una denúncia, pel camí es troba a l'Amadeu, que era el mestre, i la seva colla de minúsculs, que anaven a investigar a la cleda.

Quan en Robert ja havia posat la denúncia, el mosso i el caporal van pujar a la cleda a investigar.

Van descobrir que se les havien endut en algun vehicle gran, per les roderes.

El mosso i el Caporal van tornar cap a comissaria per obrir una investigació, i en Robert, l'Amadeu i la seva tribu es van quedar al corral.

Capítol 12:

Dic pestes del ruc, però me l'enduc.

En Tatanu va despertar en Rubertu, que estava ferit per la brutal pallissa que li havien donat la nit anterior, però tot i això ell no va dir res, els hi va dir el burro, que ho havia deduït després que el gos parlés tota la nit del seu ramat mentre dormia.

El Tatanu va despertar en Rubertu perquè tenien via lliure per escapar-se, i així ho van fer.

Pel camí parlaven del trio, que eren membres d'una banda de lladregots, que es dedicaven a robar cabres, porcs, vedells, cireres, xais...

En Rubertu seguia el rastre del seu amo, però van tenir un contratemps, amb la corda que estaven lligats entre ells es van enganxar en uns arbres i van estar molta estona a sortir-ne.

Capítol 13:

Quan se surt a buscar fems, els burros no caguen.

El Robert, l'Amadeu i els altres van baixar al poble, per agafar la moto de l'Amadeu i anar a fer una expedició pel bosc buscant en Rubertu.

Mentre l'Amadeu va anar a portar la canalla a l'escola, en Robert es va començar a familiaritzar amb la moto.

Es va posar el casc, del revés, i anava pel carrer donant cops a les parets.

Una estona més tard, i encara amb el casc mal posat va acostar-se fins a un camió, que es deia: Mudances el coet, ràpid , segur i net perquè algú l'ajudés a treure el casc, llavors es va sentir una veu rogallosa que va dir: Ets dels nostres?

Ell perquè l'ajudessin va dir que sí, i el van fer pujar darrera del camió, i una altra veu va dir: Correu, la pasma!

I van arrencar el camió, en Robert va aguantar-se a una cosa cilíndrica que hi havia al seu costat, fins que va saber que era un porc, estava agafat a un porc i assegut sobre un munt de cireres. Llavors en Robert va pensar: Així que mudances el coet,oi?

Capítol 14:

Com més serem més riurem.

Quan el Tatanu i el Rubertu es van deslligar van continuar caminant, fins que van veure un camió, que hi posava: Mudances el coet, ràpid, segur i net, a en Rubertu li semblava sentir l'olor del seu ramat vora el camió, llavors van arribar dos homes i van descarregar unes caixes del camió i es van ficar en una mena de cabana molt ben amagada darrera dels matolls.

En Rubertu, a més a més de sentir l'olor del seu ramat sentia olor de sang.

Mentre en Rubertu vigilava que no sortís ningú de la cabana, el burro amb les seves dents estava obrint la porta del camió.

Un cop oberta la porta del camió en van baixar les cabres d'en Robert i moltes més, llavors dirigides pel Rubertu va anar camí cap a la cleda.

Capítol 15:

Déu té un bastó que pega i no far remor.

Quan va parar el camió, els pinxos van obrir la porta, van treure en Robert del camió ,i entre els quatre li van treure el casc.

Quan li van veure la cara, es van pensar que era un policia de paisà, li van lligar les mans i els peus, el van emmordassar i el van tancar dins del camió.

Al camió ja no hi havia els porcs, però si les cireres.

Una estona més tard algú estava, més ben dit alguns estaven intentant obrir el camió, en Robert es pensava que allò era el final.

L'últim que va veure en Robert va ser un raig de llum que entrava per la porta, perquè es va desmaiar.

Capítol 16:

Quan al cel hi ha cabretes, a la terra hi haurà bassetes.

Un grup de vuit cabres que es van separar del grup que anava cap a la cleda, va trobar-se un altre camió de mudances, el coet...

Van obrir-ne la porta i dins en van trobar en Robert, que aleshores es va despertar pensant-se que era al cel.

Però una de les cabres li va dir que era a la Terra.

Llavors el van deslligar i van marxar corrents d' allí, pel camí es van trobar la Bruna, que amb el seu olfacte els va portar fins a un lloc segur.

Capítol 17:

Cabra avesada a saltar, sempre salta i saltarà.

Quan el Rubertu i les cabres van arribar a la cleda, els estaven esperant tota la gent del poble, però en Rubertu aviat es va adonar que faltaven vuit cabres, el Robert i la Bruna.

Una estona més tard van arribar, aleshores si que hi eren tots.

Llavors van fer una rotllana i entre tots els implicats en la història, la van explicar amb pels i senyals.

Capítol 18:

El negoci d'en Robert amb les cabres, que en donava dues de negres per una de blanca.

Al final, com que ningú va reclamar el ramat que anava amb les cabres del Robert, van passar a ser seves, i com que el burro no volia tornar amb el seu antic amo, també va passar a ser d'en Robert.

D'aquesta manera en Robert es va convertir en el ramader més ric de la comarca.

Resum Final

En Robert era l'amo d'un ramat de més de cent cabres. Tenia un gos que es deia Rubertu Canaller, es deia així perquè sempre anava al poble i jugava amb la mainada.

En Rubertu tenia una novia, la Bruna, que era la gossa del mestre del poble.

Una nit quan en Robert i en Rubertu estaven vigilant les cabres al ras van sentir un soroll estrany, van anar a beure que era, i era un trio muntats en un burro.

Els van decidir seguir-los, mentre el Robert els seguia, en Rubertu va anar a tancar el ramat a la cleda.

Quan va acabar va seguir el rastre, però en arribar en un lloc, el camí es dividia en una cruïlla, el rastre de l'amo anava cap a una direcció i el del trio cap a l'altre.

Va decidir seguir el trio, poca estona després el trio es va adonar de la presència del gos, i el van capturar.

El gos els va dir que era un gos buscador de tòfones abandonat.

Mentre el Robert estava perdut al bosc, en Rubertu estava en un magatzem abandonat lligat a la cua del ruc.

L'endemà en Robert va aconseguir tornar a la cleda, va anar al poble a posar una denúncia per la desaparició d'en Rubertu, però el Comissari no se'l va prendre en serio.

En Robert va decidir que aquella nit dormiria a la casa del poble.

De camí a casa es va trobar al mestre, i li ho va explicar.

Al dia següent, a en Robert li havien robat les cent cabres, llavors va anar a comissaria a denunciar-ho.

Resulta, que el trio es va adonar que el gos era un sac de mentides, i no era un gos buscador de tòfones sinó que era un gos pastor.

El dia anterior a en Rubertu li van donar una brutal pallissa, perquè els hi digués on tenia el ramat, però no els ho va dir, els ho va dir el burro, perquè en Rubertu mentre dormia ho va dir perquè el trio era una banda de lladregots rurals.

Poc després hi havia els mossos a la cleda per investigar, però van tornar a marxar, allí també hi havia l'Amadeu, que era el mestre, i la canalla.

Llavors van baixar al poble, mentre l'Amadeu va anar a portar els nens a l'escola, el Robert es va començar a familiaritzar amb la moto de l'Amadeu, amb la qual farien una expedició pel bosc en busca d'en Rubertu.

En Robert es va posar el casc, però se'l va posar del revés, llavors per error el van carregar en un camió que hi posava: Mudances el coet, ràpid, segur i net.

En aquell moment en Rubertu i el burro ja feia estona que s'havien escapat del trio i anaven camí cap a la cleda.

Pel camí, van trobar un camió que hi posava el mateix que al camió que anava el Robert, en Rubertu va sentir l'olor del seu ramat allí dins, van obrir la porta i en van sortir les seves cabres i moltes més.

Una estona després vuit cabres es van separar del grup.

Quan van baixar en Robert del camió on anava i li van treure el casc, va veure que no era dels seus, llavors el van lligar i el van tornar a deixar dins del camió.

Més tard van aparèixer per allí les vuit cabres, i pensant-se que aquell era el mateix camió en el que les havien tancat, van obrir-ne les portes i en van treure en Robert de dins.

Quan en Rubertu, les cabres i el burro van arribar a la cleda els esperaven tota la gent del poble, però faltaven en Robert i vuit cabres, que no van estar gaire estona a arribar.

Finalment els lladregots van ser detinguts, i com que ningú va reclamar les cabres de més que van trobar, van passar a ser d'en Robert, i es va convertir en el ramader més ric de la comarca.

Personatges:

- Robert de les Cabres
- Rubertu Canaller
- Cabres
- Bruna
- Mestre Amadeu
- Avi Marcel
- Trio
- Tatanu Apol·loni
- Quitxalla
- Mosso
- Caporal

RECULL
RECULL
DE
FRASES FETES
I
REFRANYS
REFRANYS

Frases Fetes i Refranys

- Si quan passa no l'agafes, quan l'empaites no l'atrapes.
- Fer el negoci d'en Robert amb les cabres, que en donava dues de negres per una de blanca.
- Qui no vulgui pols, que no vagi a l'era.
- Per no perdre la vedella, penja-li al coll una esquella.
- Si l'enveja es tornés tinya, mig món es grataria.
- Qui canta, els seus mals espanta.
- La quinta forca.
- Brams d'ase no arriben al cel.
- En un cul de món.
- Passar res digne d'esment.
- No hi veia més enllà del nas.
- Tenia una fe sega.
- Sortir com un coet.
- Tocar el voraviu.
- No clissar tres damunt d'un ruc.
- Passar per damunt del meu cadàver.
- Deixar les coses lligades.
- Ser una bocamolla.
- Té més morro que jo.
- Tapar la boca a la consciència.

- **Clissar de lluny.**
- **Engegar tot a rodar.**
- **Fer l'orni.**
- **Tronar el cap.**
- **Somriure de circumstàncies.**
- **No se n'empescava ni una, de bona.**
- **Si l'encerto, l'endevino.**
- **Sortir la nit rodona.**
- **Si el ventre no està content, tot el cos se'n ressent.**
- **Els uns neixen amb estrella, i els altres amb esquella.**
- **No es pot repicar i anar a la processó**
- **Ja pots ben xiular, si l'ase no vol beure.**
- **Val més ser cap de lluç que cua d'estruç.**
- **Al so de tabals no es cacen llebres.**
- **Sempre plou sobre mullat.**
- **Dic pestes del ruc, però me l'enduc.**
- **Quan se surt a buscar fems, els burros no caguen.**
- **Com més serem més riurem.**
- **Feina feta no fa destorb.**
- **Déu té un bastó que pega i no far remor.**
- **No diguis blat, fins que no sigui al sac, i encara ben lligat!**
- **Quan al cel hi ha cabretes, a la terra hi haurà bassetes.**
- **Flairar malastrugança per totes bandes.**

- **Cabra avesada a saltar, sempre salta i saltarà.**
- **El negoci d'en Robert amb les cabres, que en donava dues de negres per una de blanca.**
- **Qui oli remena, els dits se n'unta.**
- **Qui no té tall rosega els ossos.**
- **Boira a la muntanya, pastor a la cabanya.**
- **Qui diu mal de l'ase comprar-lo vol.**
- **El més calent és a l'aigüera.**
- **Les braveses es paguen cares.**
- **El peu camina cap on el cor s'encamina.**
- **Dos no es barallen, si un no vol.**